Ühes tubade arvuga peame korteriolude iseloomustuseks silmas pidama ka neis elavate inimeste arvu. Läbistikku võttes pole väga suuri erinemusi üksikuis ühiskondlikes kihtides — kõikumused ümber võrdlemisi väikese ülelinnalise keskmise — 2,56 — pole mitte tähelepanuväärsed.

Palju teravamalt aga selgub ühiskonna kihtidelt erinev elanike tihedus kortereis. Nii töölisi ja teenijaid üheski raioonis ei leidu toa kohta alla 2 ja õppinud töölisi leidub alla selle vaid 3 raioonis, kuna vastupidi, teistes rühmades üle 2 ulatumus on erandiks.

Kõige selgemini ja täpsemalt esinevad korteriolude sotsiaalsed erinemused siiski ühe inimese kohta sattuva põrandapinna m^2 ja õhumahu andmeil.

Eespool põhjendatud % määral mahaarvamisi tehes, saame ülelinnalise netto-õhumahu lihttöölisil ja teenijail 15,1 m^3, õppinud töölisil 19,6 m^3. Ka käsitööliste ning töövõimetute ja vahest ka õpilaste, kõnelemata selguseta rühma kortereist, netto-õhumaht on allapoole 30 m^3.

LEIBKONDADE KOOSTIS ÜHISKONDLIKES KIHTIDES.

Majanduslikult jõukama kihi, kaupmeeste ja töösturite, leibkonnad koosnevad valdavas enamuses perekonnast, kas puhtal kujul või ühes mitmesuguste kaaselanikega, kelledest esikohal on teenijad. Tähelepanu väärib selle kihi juures madal üksikute %, kuna majanduslik jõukus on seotud aastatega ja teisest küljest võimaldab ka asutada perekonda.

Suurem on üksikute osatähtsus juba puht-majaomanike rühmas, ühes sellega on neil kaaselanikke, eriti teenijaid, palju väiksemal määral.

Mitut liiki töölisil tungib esile veel selgemini ühelt poolt kõrge üksikute, teiselt — madal kaaselanike osatähtsus; eriti lihttööliste ja teenijate rühmas on viimaste % madal.

Ametnikest on küll võrdlemisi suur % üksikuid, kuid selle kõrval ka juba võrdlemisi suuremal arvul teenijate ja kostiliste pidajaid, samuti omastega ühes elutsejaid. Analoogilised on vahekorrad ka vabakutselisil, kelledest teenijate pidajate % läheneb ettevõtjate kihi omale; samuti on neil sagedane kostilistepidamine.

Iseseisva tarvitusmajapidamisega õpilasist ja üliõpilasist osutub valdav % meil üksikuiks, kuid ka kooselu omastega väärib tähelepanu.

Eriti teenijate pidamisest võiks kokkuvõttena väita, et see Tartus üldiselt on väga piiratud: 21.182 leibkonna kohta 1.011 juhtumit, s. o. 4,8% ehk välja arvates üksikuid, kelledest teenijate pidajaid oli vaid 1,3%, mitmest isikust koosnevaist leibkonnist kõiges 5,7%

Samuti väärib tähelepanu võrdlemisi väikene kostilistepidajate leibkondade %, nagu näitab ka kõrge õpilasist ja üliõpilasist iseseisvate leibkondade arv — 2.616, kelledest domineeriv osa üksikuid.

Tartu I, lk. 285